

Едно връме такива, като ги хванияли, наказвали ги съкачиване на магарица и оездене гледащи къмъ задницата и ги водяли така да обиколятъ селото, каквото да ги види малко и голъмо, но това сега не се испълнява.

Т.-Пазарджикско. — Отговоръ нѣма.

Хасковско. — Кога мжътъ и жената нарушаватъ съпружеската вѣрностъ, то народътъ гледа лошаво на тѣхъ и наказва виновнитъ, ако правитъ се тажи.

Хисарско. — Отговоръ нѣма.

Въпросъ 40-й. — *Какъ се дѣли работата между мжътъ и жената? Мжътъ долженъ ли е да се грижи за прѣхраната и обличанието на жената? Ако тя е богата, а той сиромахъ, какви сѫ обнасянията имъ? Може ли мжовийтъ дѣлгъ да се плаща съ пари на жената? Може ли мжътъ да вземе и да не даде парите на жена си?*

Отговори:

Ахъ-Челебийско. — Мжътъ се грижи за вѣнкашната работа споредъ занаята му, а жената управлява вѣтрѣшните работи на кѫщата: да приготви зимовище и да готови ядение за кѫщнитѣ. Мжътъ трѣбва да се грижи за прѣхраната на цѣлата кѫща, но и жената, което изработи влеза въ общата печала на кѫщата. Ако жената е по-богата отъ мжжа взимнитѣ отношения сѫ сѫщитѣ. „На ли е женско, пакъ си е женско, казватъ мжетѣ; женско иманье сѣнка не дѣржи“.

Жената ако има свои особенни пари, не може никой да ѝ ги вземе за мжовъ борчъ. Сѫщо и сребръното ѝ гиздило, (срѣбрнитѣ накити) дадено ней при главилката, е неприкоснovenno. Сама може да го заложи за кѫщна нужда, докдѣто мжътъ отплати борча.

Добрич. — Всичката работа била вѣншина или вѣтрѣшна, относяща се до въртението на домакинството, се располага между мжжа и жената така: мжътъ ходи, оре, сѣе, меле брашно на воденицата, поправя, ако има нѣщо строшено или разбито на колата и сѣчивата, той ходи на кирия (наемъ) да носи жито или каквото и да се товари; у него стойтъ парите (кассата), грижи се за хранението и облачението на домочадието на жена си и пр. Това той работи и върши заедно съ